

מטות מסעי

כ"ז תמוז תשפ"ו

ג'ליון מס' 527

הדלקת נרות: 19:13
נץ החמה: 05:42
צאת שבת: 20:29
צאת שבת ר"ת: 21:05

אפריון שלמה

המרכז הרוחני

לע"נ משה בן רחמה לע"נ אלברט אברהם בן חנה
לע"נ מרים בת אסתר לע"נ אבלין בת נורגיה
להצלחת שלמה בן מרים הי"ו

בשביל השני

"אלף למטה אלף למטה תשלחו לצבא".

אם יוצאים להילחם, למה משה רבנו לא שלח את הנשיאים?
אין דבר יותר מתאים מכך שהנשיאים של כל שבט יצאו למלחמה
יחד עם החיילים שמאותו השבט... למה הנשיאים לא נשלחו??
אומר בעל הטורים: "כדי שלא יתבייש שבט שמעון שנהרג נשיא
משבטו".

אני לא מבין, לשלוח את הנשיאים זה צורך המלחמה!
זה נותן מורל לחיילים, זה נותן להם כח ורצון להילחם...
מה אתה מכניס פה עכשיו חשבונות של בושה!?

ובכלל, אפשר לחשוב על איזה בושות כבר מדובר... הרי הנשיא היה
עברין ונהרג כדן, ושבת שמעון גם כן לא היה טלית שכולה תכלת...
אבל משה רבנו הבין מצויין, אם יהיה פה צער הבריות...
אם יביישו פה שבט שלם... אז גם נצחון במלחמה כבר לא יהיה!

"אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ".
חלוקת הנחלות לכל שבט נעשית ע"י הנשיא של אותו שבט...
"למטה יהודה כלב בן יפונה... ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהוד.
למטה בנימין אלידד בן כסלון".

אלה השלושה הראשונים, אבל מכאן ואילך...
"למטה דן נשיא בוקי בן יגלי... לבני יוסף נשיא... נשיא... נשיא...
לכל השבטים הוצמד התואר נשיא!

למה דווקא בשלושת הראשונים הוזכר רק שמם ללא התואר??
אומר החיד"א: יען שמידת הרחמים לכסות מומי בני אדם, וחפץ
בכבוד בריותיו, וק"ו בכבוד שבט מישראל...

לכן כיוון ששמעון מן הדין היה למנוע ממנו תואר 'נשיא' מטעם
זמרי, רצה הקב"ה שגם יהודה ובנימין, שמלפניו ומאחריו, גם להם
לא יהיה תואר 'נשיא', כדי שלא יתבייש שבט שמעון!

כמה שצריך להיזהר בכבוד הבריות, וח"ו לא לבייש אותם...
זה עיקר העבודה של הימים שבהם אנחנו נמצאים!

ר' נפתלי כץ, בעל ה'סמיכות חכמים' אומר: "שמעתי מנהג הגאון
בעל ה'ט"ו שהיה אומר קידוש שבת וי"ט תמיד מתוך הסיפור.
ואמר הטעם מלבד שיש קדושה באותיות, שפעמים שמתארח אצלו
עם הארץ, או שמסב עמו בבית אחד עם הארץ שאינו יודע הקידוש
בע"פ על נכון, וגם יתבייש לומר מתוך הסיפור, על כן עושהו בעצמו
כדי שיעשה כן עם הארץ ולא יתבייש".

פוסק הדור, בעל ה'טורי זהב', היה עושה כל שבת קידוש מתוך
הסיפור, רק בשביל שלא יתביישו עמי ארצות!!!

תבינו, גם כשאין אורחים הוא היה מחזיק סידור בכל קידוש, וכל
זה רק בשביל שכשיזדמן אורח, הוא לא יתבלבל בטעות ויקדש בלא
סידור, וכל זה רק כדי שלא יתביישו הבריות... מחשבה על השני!

אם בית המקדש לא נבנה בימינו, כאילו חרב בימינו...
אם רוצים באמת לתקן, אם רוצים באמת לצאת כבר מהגלות הזו...
חייבים לקבל על עצמנו קבלה בבין אדם לחבירו... משהו קטן לשני.

יש תקווה

משה רבנו הזמין שלושה ערי מקלט,

יהושע את שלושת הערים הנוספות...

והגמרא אומרת ששלושת ערי המקלט הראשונות לא היו
קולטות, עד שיהושע תיקן את שלושת הערים הנוספות!

כמה זמן היה בינתיים?

14 שנים... 7 שנות ירושה ו-7 שנות ישיבה.

14 שנים שום רוצח לא היה יכול לברוח לערי מקלט...

איך ייתכן???

אומר ה'משך חכמה': הרוצח יושב בערי המקלט כל זמן
שהכהן הגדול חי... ברגע שהכהן הגדול נפטר, הרוצח משתחרר.
מי היה הכהן הגדול בזמן משה רבנו?

אלעזר הכהן בן אהרן!

"אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ, אלעזר הכהן
ויהושע בן נון".

ממילא היה ידוע לכולם שב-14 שנים הקרובות אלעזר הכהן
בודאי יחיה, כי דווקא על ידו ינחלו ישראל את הארץ...

אז לתת לרוצח בשוגג שישב מראש 14 שנה בערי מקלט,

בידיעה מוחלטת שהוא לא יצא משם בשנים הללו...

לזה הקב"ה לא מסכים בשום פנים ואופן!!!

אין הערים של משה רבנו קולטות, עד שיתקן יהושע את ערי
המקלט הנוספות!...

ואפילו בשנה ה-13, שנשארה רק שנה אחת לנחלת הארץ, בכל
זאת הקב"ה לא הסכים שישב שם רוצח שיועד שבוודאות אין

לו אפשרות לצאת משם, ואפילו לזמן קצר!

רוצח בשוגג צריך לשבת בעיר מקלט, רק באופן שהוא יודע

שבעוד כמה דקות הוא יכול להיות חופשי!

"ברוך גוזר ומקיים", הקב"ה לא מכניס אדם למצב שבו אין

לו שום תקווה לצאת ממנו!!!

אם הוא גזר גזירה, הוא גם ברא את האפשרות להתקיים

איתה, ולא רק זה...

"ברוך מרחם על הבריות", חייבת להיות לאדם אפשרות לעורר
רחמים בשביל לצאת מהמצב הקשה בו הוא שרוי!

גם רובשקין קיבל בכלא האמריקאי 27 שנות מאסר...

למי שמכיר טיפה את ארה"ב, שהאלילים שלהם זה הכסף,

יודע שעבירות מס חמורות הרבה יותר מרצח!!!

על פי טבע לא היה לו שום סיכוי לצאת משם לפני הזמן

הקצוב, גם אם היה לו סעיף התנהגות טובה... אבל הקב"ה

הראה לכל העולם, שהוא בעל הרחמים, והוציא אותו לחופשי!

צדיקים

רבנו אלעזר אביהצירא זצ"ל

מעל הכל נודע הצדיק ב"קדושת העינים" שלו שהייתה מופלאה. עוד מצעירותו ממש, כשלמד ב"פרת יוסף", היה מגיע מבית אביו באשדוד לשיבה לרב עם חלונות מכוסים, כדי שלא יראה מה יש בחוץ. פעם היה יושב ולומד ופתאום צעק: "אשה, אשה". בדק ולא מצאו עד שראו שבבניין הישיבה בקומה עליונה נמצאת אשה. ועצם נוכחותה הפריעה לו מעוצם קדושתו.

סיפר הרב גרוסמן שליט"א שפעם נסע עמו במטוס, ושעות ארוכות לא הרים הרב את עינו. גם בהיותו בשדה

התעופה, כשהגיעה עת הביקורת וביקשה המאבטחת, במקום שיסיר המסווה מעל פניו. אמרו לה, שהרב לא מסתכל ושלל מסתכלים עליו. אולם היא מיאנה לקבל את הדברים. והזהירה, שזה מסוכן בשבילה, והיא לא שעתה לדבריהם והסתכלה בו להשוות לתעודת הזהות, ויהי כאשר עבר הלאה פתאום צעקה, שאינה רואה בעיניה. עד שביקשה סליחתו.

ניתן היה לראות במוחש, כי התקיים בצדיק הפסוק: "ותגור אומר ויקם לך", שהיה אומר דבר, שהיה נגד המציאות והיה נעשה כדבריו. אחד מהתושבים סיפר כי הייתה לאשתו בעיה רפואית לפני מספר שנים ואמרו הרופאים, שצריך לנתח, והוא היה רגיל ללכת לרבנו, והלך אליו. אמר לו הרב: "תגיד לרופאים שהיא לא צריכה ניתוח ורק שיתנו לה אנטיביוטיקה", חזר ואמר לאשתו, שתאמר כך לרופאים, והרופאה שלה אמרה: "מה יודע הרב מבאר-שבע? אנתו רואים פה שיש בעיה קשה". בכל זאת הסכימו לעשות צילום נוסף, ובצילום ראו, כי הבעיה חלפה מאליה.

סיפר הרה"ג גדעון עטיה (תלמידו): "בשנים ה'תשל"ד-ה'תשל"ה למדתי בישיבת 'פרת יוסף' בשכונת קטמון בירושלים, יחד עם רבנו זצ"ל. הוא היה סמל ודוגמה לשקידה והתמדה בתורה. היית יכול לראות אותו עומד על רגליו במשך 81 שעות רצופות ולומד תורה ללא הפסק!! כמעט ולא היה יוצא מבניין הישיבה, כדי לשמור על קדושת עינו. גם כשהיה מוכרח לצאת בכל יום מבניין הישיבה בשביל לטבול במקווה, היה עושה זאת בשעה 03:40 לפנות בוקר, בשעה שהרחובות ריקים מאדם".

על בקיאותו המופלאה של רבנו בש"ס ובפוסקים יעיד סיפורו של הרה"ג גדעון עטיה: "תמיד כששוחחתי עם הצדיק על איזו סוגיה בגמרא, הרב היה מפלפל בה, מרחיב, מקשה ומתיר משל הרגע למד את הסוגיה. פעם ראיתי את הרה"ג יוסף חיים קופשץ, מי שהיה רבו של רבנו בימי בחירתו בישיבה, יוצא עם גמרא בידו מבית הצדיק, לתמימהתי: 'האם כבודו מדבר עם הרב גם בלימוד, מלבד בקשת עצה וברכה?'. השיב: 'כשאני מתקשה במשהו בלימוד, אני ניגש לרבי אלעזר ומציג בפניו את הקושיה, הוא איננו צריך לחשוב ולהיכנס לסוגיה, אלא מיד הוא מתיר לי את כל הקושיות. היום היו לי 2 קושיות בתוספות במסכת כריתות ובמסכת תמורה, והוא יישב לי אותן על אתר".

כל הקומה הראשונה בבית רבנו פעלה כבית תמחוי, והכל מומן מכספו. מעשה החסד היו רבים. לפני כ-90 שנים אישה אחת נזקקה לעבור ניתוח לב פתוח, ורבנו הורה לה שתעשה את הניתוח דווקא ע"י רופא פרטי, הוא אף נקב בשם הרופא. חזרה האשה בבכיות נוראות והעבירה פתק לרבנו, שהרופא דורש עבור הניתוח כ-91,000 דולר, ואין באפשרותה להשיג סכום אגדי זה. מששמע זאת רבנו הוא העביר לה במקום את כל הסכום הנ"ל!!!

הפינה הרגילה

כשהמהרי"ל דיסקין היה זקן, הוא סבל מחוסר סוכר... לכן היו צריכים להכין לו בבוקר תה עם המון סוכר!

פעם אחת הגבאי טעה והכניס במקום הסוכר מלח... אתם מבינים לבד איך טועמת כוס שצריכים לשים בה 'המון' ובטעות שמו בה מלח... אבל המהרי"ל דיסקין לא אמר מילה, ושתה את כל הכוס!

אבל הגדולה האמיתית היתה, שלא היה ניכר עליו שום רושם או הבעה כאילו משהו שונה מכוס התה הרגילה...

הרבנית שגילתה את הטעות של הגבאי, התחילה לצעוק: "איך שתית את כל הכוס הזו?! הרי מלח במים רותחים נבלעים ונספגים בגוף!"

זו סכנת נפשות של ממש! אמר לה המהרי"ל: "ינו נו, חז"ל כבר דיברו על מקרה כזה..."

"איפה יש כזה חז"ל?!?", תמחה הרבנית.

אמר לה הרב: "נוח לו לאדם שיפיל עצמו לכבשן האש, ואל ילבין פני חבריו ברבים!!".

אף אחד לא מבקש מאנשים בדרגות שלנו לשתות כוס תה גדושה במלח רותח...

אבל לפחות שלא נשפוך על הפנים של החברים שלנו כוס של מלח רותח!

הרבי'ה מטשעבין היה מאוד איסטניס, והרבנית ערכה את השולחן ובטעות הניחה סכ"ס שלא היו ממש נקיים לפני הרב... היה רושם שאריות אוכל.

הרב לא היה מסוגל בשום פנים ואופן לאכול בכלים שכאלו... אבל אם הוא יקום עכשיו וינקה את הכלים, הוא יפגע ברבנית...

להגיד לרבנית שהיא תשטוף... מאן דכר שמייה?! מה עשה? הוא הכניס את הסכ"ס לתוך השרוול וקם לשטוף ידיים, וכשנעמד ליד הכיור ואף אחד לא ראה, הוא שטף את הכלים מתחת לכיור...! הלוואי ונזכר רק שלא להעיר על סכ"ס מלוכלך...

מלגה לברית מילה

'אפריון שלמה' מעניקה לאברכים שלומדים יום שלם,

מלגה על סך 500 ש"ח לברית מילה ע"י המוחל

עמרם דהוקי 0548-488555

מלגה ע"ס 1,500 ₪ לברית בשבת

בשכונות בית וגן, קרית יובל והסיבה

נא לא לקרוא בשעת התפילה

העלון טעון גניזה